

צפוני והשטחון הדומי) 4089, בנימינה 408, מכור 992, פרדס חנה 1021,
זכרון 460 - ס"ח 181.526.

מבחינה פועלית-הסתדרות חשיבות הבחירות בת"א רבתי: מספר חברי ההסתדרות

49.292, אצטטטטט בבחירות לאסה"ם קיבלנו אנו 44.031, מ 12.097, קצת פחות
מ-22 של חברי ההסתדרות.

בחסש ערים (ת"א, חיפה, ירושלים, עמולה, טבריא) יש 104.795 חברי הסתדרות עם

זכות בחירה. בחסש ערים אלה קיבלנו לאסה"ם 78.514 קולות, שהם 74.9% ממספר חברי
ההסתדרות בערים אלה, ממש קיבלו 23.302, שהם 21,2%. היחס האבסולוטי בינינו
וביניהם בערים אלה הוא 772 : 228 (כל זה כלי הצבא בערים אלה, ומספרם בהסתדרות
לא קטן).

29.1.49, שבת

לגבי הודעה ערבי רציני (במשולש) נמצאו סוף סוף ערבים שרואים הסב

בעינים בהירות. "המטלה בשאלת פלשתינה היא מפלת המנהיגות הערבית וקוה
המדיני, ולא מפלת האומה הערבית" - בדברים אלה פותחת מפלגת "הספר הירוק"
("אל הילאל אל חציב"), הנקראת כיום "התחיה" ("אלבעת") את מצעה. "אפשרויותיו
ויכלתו אל העם הערבי הם עצומים, אך רב הטרדק בין אפשרויותיה של האומה ובין
המציאות". את הקולר חולה המפלגה בצווארי המנהיגות, על שלא יצרה אחדות -
ועל שלא הטעילה את כל מקורות הכוח הגלומים בעולם הערבי. המפלגה אכר

מארגניה הם ערבים מסכילים, ארצישראלים צעירים וביניהם עבדאלה אלרחאוזי, ערוך העתון אל בעת בראמלה, רואה כיסוד היסודות את אחדות האומה. הערכים מהרי בוכארה והמפרץ הפרסי במזרח ועד האוקיינוס האטלנטי במערב, מהרי סאורוס בצגון ועד מדבר ערב בדרום". התנועה רואה בעם את מקור השלכון ומאמינה בשווי זכויות וחובות לכל. המטלה דוגלת בחופש מאימפריאליסמאשר דק הוא גרם לפרוד, ובחופש הפרט לחיים חוגגים ולפרנסה בכבוד. אחדות המולדת הערבית אינה מאפשרת הקמת מדינה ציונית בגבולותיה אלא ויש להילחם בה בכל הכוחות.

האמצעים להשגת המטרה דורשת הכפלה: א) יצירת תנועת גוער והדרכה ברוח בראויה, ב) איחוד המיקוד על צבאות ערב, ג) פתיחת בתי חרושה לנשק, ד) קיום המונקציות הכלכליות אשר הוסלו על הציונים ונקיטת אמצעים דומים נגד הכדינות אשר תמכו בהם, ה) ביטול הזכויות הסאטדיים לאימפריאליזם להשחלש על ערב, ו) הקמת אירגוני פועלים, חיזוק החעשית, מודרניזציה, פתיחת מוסדות לחינוך גבוה והסרת הגבלות הכסר בין ארצות ערב, ז) אירגון העמולה יעילה בעולם.

זוהי הדרך לערבים - וכל הזמן אני חושש שיקום מנהיג ערבי אשר יוליך הערבים בדרך זו. הם מחלמים מהמסכולים הפנימיים והחיצוניים ומהזמן הדרוש לאיחוד ערבי. ואוי ואבוי יהיה לנו אם אנו לא נדע לנצל את הזמן הזה לגדול להתבצר - לרכוש מעמד בעולם ולהתקרב לעם הערבי ולהוכיח לאנשים מסוג זה שדרכם של הערבים לאחדות, חירות ולהתקדמות היא במלחמה אחנו - אלא בברית. הטאלה - אם אצלנו יבינו זאת במידה מספיקה ובזמן הנח....

- והענינים ברורוס עודם יבעים, אבל לא מיואשים כנראה. ידין מודיע (28 2400) "מחכה הקסיים בדרך להתווית קוי שביתת הנשק הציע בונז הקדמת הדיון

להסחת הכוחות ונסיגתם. ריילי ביקש הצעתנו לאזור שממנו יסוגו כוחות שני הצדדים, והגדרת "כוחות ההגנה" שישארו באזור זה אחרי נסיגת עיקר הכוח.

הצענו שהמצרים יסוגו לקו אל-עריש-אבו-עגילה, לדרומה מטאבה במערך עקבה. אנחנו לקו מג'ול-פלוג'ה-הל קוניכרה. באר שבע וביר עסלוג ומסס לאוכ-רשרס,

הצענו באזורים בין הקוים האלה לקו-החזית הנוכחית יוכלו הצדדים להחזיק שלושה גדודים, שמונה תוחמי שדה. תכיתות הסוליסיות לא נכשכו.

לאחר שיחה של 4 שעות עם ריילי נראה שנוכל לעשות היתור שהקו יהיה בחלקו ערבי למי קו 13 בנוכחה, כלומר מדרום לנבי-יונים, עד לדרך ג'לדיה, חסה, פלוג'ח, ומסס א לפי הקו שהצענו.

ריילי מבקש. שעוז'ח הכפר תהא מושב ועדה שביהם הנשק ומנויה מיוחדותינו, ואנו נשב במשלטים צמונית ודרומית לנגב. נראה שנוכל להסכים לדרישהו צא באס נשב במשלטים מערבית לעוג'ח. לזאת הוא מתנגד.

- נישחתי מערב שידור לעם - "אחרי הבחירות".